
NAZIAT SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Naziat 79/1)

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا

Boğulan birini çıkaranlara,

(Naziat 79/2)

وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا

usulca çekenlere,

(Naziat 79/3)

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا

hızlı gidenlere,

(Naziat 79/4)

فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا

yarışta öne geçenlere,

(Naziat 79/5)

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا

işi düzenleyenlere andolsun ki;

(Naziat 79/6)

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

şiddetli bir sarsıntının sarsacağı gün,

(Naziat 79/7)

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ

bir de artçı sarsıntı olacaktır.

(Zilzal 99/1)

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

Yeryüzü şiddetli sarsıntıyla sarsıldığı zaman,

(Zilzal 99/2)

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

yeryüzü ağırlıklarını çıkardığı zaman!

(Zilzal 99/3)

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

İnsan: “Yere ne oluyor!” der;

(Zilzal 99/4)

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

o gün yer, bütün haberlerini anlatır.

(Naziat 79/8)

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ

O gün kalpler hızla çarpacak,

(Hac 22/1)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

Ey insanlar! Rabbinizden korkarak kendinizi koruyun. Çünkü o saatin sarsıntısı dehşet bir şeydir.

(Mümin 40/18)

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَآظِمِينَ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

Yaklaşmakta olan o gün konusunda onları uyar. O, yüreklerin ağza geleceği, boğazların düğümleneceği gündür. Zâlimler için ne bir can yoldaşı ne de sözü dinlenecek bir şefaatçi olmayacaktır.

(Naziat 79/9)

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ

gözler endişeyle yere bakacaktır.

(Kamer 54/7)

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

gözleri saygıyla öne eğilmiş olarak kabirlerinden çıkar, çekirge sürüleri gibi olurlar.

(Kamer 54/8)

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ

Davetçiye odaklanırlar. Bütün kâfirler: “Bu ne çetin bir gün!” derler.

(Naziat 79/10)

يَقُولُونَ ءَأَنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ

Diyorlar ki: “Biz mezar çukurunda iken gerçekten geri mi döndürüleceğiz?”

(Naziat 79/11)

ءِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً

Çürümüş kemikler haline gelmişken, öyle mi?”

(Yasin 36/77)

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

İnsan, kendisini döllenmiş yumurtadan yarattığımızı görmez mi ki zaman gelir, o apaçık bir düşman kesilir.

(Yasin 36/78)

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ

Nasıl yaratıldığını unutarak bize örnek verdi ve dedi ki: “Çürük kemikleri kim diriltebilir?”

(Yasin 36/79)

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

De ki: “Onları diriltecek olan ilkin var edendir. O, yaratmanın her şeklini bilir.

(Saffat 37/16)

ءِذَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَأَنَا لَمَبْعُوثُونَ

Ölüp de toprak ve kemikler haline geldikten sonra, gerçekten biz tekrar diriltilecek miyiz?

(Saffat 37/17)

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

Önceki atalarımız da mı?"

(Saffat 37/18)

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

De ki: "Evet! Hem de boyun bükmüş olarak."

(Naziat 79/12)

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ

Diyorlar ki: "O zaman bu, zararlı bir tekrar olur!"

(Naziat 79/13)

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

Artık o, sadece bir tek sese bakar.

(Saffat 37/19)

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ

Artık o sadece tek bir seslenişe bakar. Onlar hemen bakınırlar.

(Saffat 37/20)

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ

"Vay halimize! Bu din günüdür" derler.

(Saffat 37/21)

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

İşte bu yalanladığınız ayırım günüdür.

(Yasin 36/49)

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

Bekledikleri bir tek seslenmedir; o ses onları, birbirleriyle çekişirlerken yakalar.

(Naziat 79/14)

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

Hemen uyanırlar.

(Yasin 36/51)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

Sura üflenince bunlar; derhal kabirlerinden kalkar ve hızla Rablerine doğru akın ederler.

(Yasin 36/52)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

“Eyvah! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? İşte bu, Rahman’ın tehdit ettiği. Demek ki elçiler doğru söylemiş” derler.

(Kaf 50/42)

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

O gün o dehşetli sesi, bütün gerçekliği ile duyarlar. İşte bu, çıkış günüdür.

(Kaf 50/43)

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِنَّا الْمَصِيرُ

Hayat veren ve öldüren kesinlikle Biziz ve dönüşünüz de Bizedir.

(Kaf 50/44)

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

O gün yer hızla çatlayıp onları dışarı atar. Bu, bizim için kolay bir toplamadır.

(Kaf 50/45)

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ

Biz onların ne dediğini iyi biliriz. Sen üzerlerinde bir zorba değilsin; tehdidimden korkanlara Kuran ile hatırlat!

(Naziat 79/15)

هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

Musa'nın haberi sana geldi, değil mi?

(Naziat 79/16)

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

Hani, Rabbi ona kutsal Tuva Vadisi'nde seslenmişti:

(Meryem 19/52)

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

Ona, Tur'un sağ yamacından seslenmiş, özel bir konuşma için yaklaştırmıştık.

(Ta Ha 20/12)

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

“Benim! Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen, kutsal Tuva vadisinde sin.

(Ta Ha 20/13)

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

Ben seni seçtim. Şimdi sana vahyedileni dinle!

(Ta Ha 20/14)

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

Benim! Evet, kesinlikle Allah Benim; Benden başka ilâh yoktur. Sadece Bana kulluk et ve Beni hatırlamak için namaz kıl!

(Naziat 79/17)

اِذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

“Firavun’a git! Çünkü o azdı.

(Ta Ha 20/43)

اِذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

Firavun’a gidin; Çünkü o azdı.

(Ta Ha 20/44)

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ

Ona yumuşak bir söz söyleyin. Belki hatırlar veya çekinir.”

(Naziat 79/18)

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ

Ona de ki: “Arınmak ister misin?

(Ta Ha 20/75)

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ

Kim, gerçekten ıslah eden iyi işler yapan bir mümin olarak gelirse, işte onlar için yüksek dereceler vardır.

(Ta Ha 20/76)

جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى

İçinden ırmaklar akan Adn cennetleri... Orada ölümsüz olacaklardır. İşte kendini arındırıp geliştirenlerin alacakları karşılık budur.

(Şems 91/9)

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّيْهَا

Kuşkusuz kendini arındırıp geliştiren kurtulur.

(Şems 91/10)

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّيْهَا

Kuşkusuz kendini pis işlere sokan da kaybeder.

(Naziat 79/19)

وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى

Rabbine giden yolu sana göstereyim ki, çekinesin.”

(Naziat 79/20)

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى

Ona en büyük âyetleri/mucizeleri gösterdi.

(Ta Ha 20/17)

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى

Sağ elindeki nedir, ey Musa?”

(Ta Ha 20/18)

قَالَ هِيَ عَصَائِي أَتَوَكَّلْتُ عَلَيْهَا وَآهَشُ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَى

Dedi ki: “O, değneğimdir; ona dayanır, onunla koyunlarıma yaprak silkerim; başka işlerime de yarar.”

(Ta Ha 20/19)

قَالَ أَلْقَهَا يَا مُوسَى

Allah: “Elindekini at, ey Musa!” dedi.

(Ta Ha 20/20)

فَأَلْقَاهَا فَاذًا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى

Hemen attı. Bir de ne görsün, bir değnek yılanı dönüşmüş, koşuyor.

(Ta Ha 20/21)

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى

Allah dedi ki: “Tut onu, korkma! Onu ilk şekline çevireceğiz.

(Ta Ha 20/22)

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِمَّنْ غَيْرِ سَوِّءٍ آيَةً أُخْرَى

Şimdi elini koynuna sok da lekesiz, bembeyaz bir şekilde dışarı çıkar. Bu da bir başka âyet/mucizedir.

(Ta Ha 20/23)

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى

Bunlar, en büyük âyetlerimizden/mucizelerimizden sana göstermemiz içindir.

(Ta Ha 20/24)

اِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

Firavun’a git. Çünkü o azdı.”

(Ta Ha 20/56)

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى

Gerçekten Firavun’a bütün âyetlerimizi gösterdik ama o yalanladı ve direndi.

(Naziat 79/21)

فَكَذَّبَ وَعَصَى

Hemen yalanladı ve isyan etti.

(Naziat 79/22)

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى

Sonra dönüp çalışmaya başladı.

(Naziat 79/23)

فَحَشَرَ فَنَادَى

Herkesi topladı ve haykırdı:

(Zuhruf 43/51)

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ

Firavun, halkının içinde seslendi: “Ey halkım! Mısır’ın yönetimi bende değil mi? Şu ırmaklar hâkimiyetimin altında akıyor mu? Hâlâ görmüyor musunuz?”

(Zuhruf 43/52)

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

Yoksa ben, neredeyse kendini ifade edemeyen şu zavallıdan hayırlı değil miyim?

(Zuhruf 43/53)

فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ

Üzerine altından bilezikler atılsaydı ya da beraberinde melekler gelseydi ya!”

(Zuhruf 43/54)

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

Firavun, halkını hafife aldı, yine de ona itaat ettiler. Çünkü onlar sınırı aşmış bir topluluktü.

(Naziat 79/24)

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى

Firavun: “Sizin en yüce rabbiniz benim!” dedi.

(Kasas 28/38)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَيَّ الطِّينَ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

Firavun dedi ki: “Ey ileri gelenler! Sizin benden başka ilâhınız olduğunu bilmiyordum. Hâman, benim için çamuru pişir de bir kule yap; belki Musa’nın ilâhına çıkarırım. Ben kesinlikle onun yalancılardan olduğunu düşünüyorum.”

(Kasas 28/39)

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

Hem Firavun, hem de orduları, hak etmedikleri halde o topraklarda büyüklük taşıyor, bize döneceklerini hiç zannetmiyorlardı.

(Naziat 79/25)

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى

Allah da onu, dünya ve ahiret azabıyla cezalandırdı.

(Ta Ha 20/77)

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرْكًا وَلَا تَحْشَى

Gerçek şu ki Musa'ya vahyettik: "Kullarımızla birlikte geceleyin yola çık. Onlara denizde kuru bir yol aç. Yetişmelerinden korkma ve endişelenme."

(Ta Ha 20/78)

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ

Derken Firavun, ordularıyla birlikte onların peşine düştü. Sonra deniz onları iyice içine gömdü.

(Yunus 10/90)

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُوا إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ile orduları, taşkınlık ve düşmanlıkla hemen onların peşlerine düştüler. Boğulmak üzereyken Firavun dedi ki: "İsrailoğullarının îmân ettiği ilâhtan başka ilâh olmadığına îmân ettim. Ben de müslümanlardım."

(Yunus 10/91)

أَلَنْ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

"Şimdi mi? Oysa bundan önce isyan içindeydin, doğal düzeni bozanlardandın.

(Yunus 10/92)

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَعَافِلُونَ

Bugün senin cesedini kurtaracağız ki senden sonrakiler için bir âyet/ibret olsun. Çünkü insanların çoğu âyetlerimizi umursamıyorlar."

(Naziat 79/26)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى

Bunda, çekinenler için mutlaka bir ibret vardır.

(Naziat 79/27)

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنِيهَا

Sizin yaratılışınız mı daha güçlü yoksa göğün mü? Onu O bina etti.

(Mülk 67/3)

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاقُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ
هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ

Yedi kat göğü katmanlar halinde yaratan O'dur. Rahman'ın yaratmasında bir uyumsuzluk göremezsin.
Bakışlarını oraya çevir; bir çatlak görüyor musun?

(Mülk 67/4)

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ

Sonra bakışlarımı iki kere daha çevir, gözün yorgun ve eli boş halde sana dönecektir.

(Naziat 79/28)

رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْهَا

Tavanını yükseltti ve dengesini kurdu.

(Kaf 50/6)

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

Üstlerindeki göğe bakmazlar mı, nasıl yükseltmişiz ve nasıl süslemişiz. Onda çatlaklıklar yoktur.

(Enbiya 21/32)

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ

Gökyüzünü de korumuş bir tavan yaptık. Ama onlar gökyüzünün âyetlerinden yüz çevirenlerdir.

(Naziat 79/29)

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحِيهَا^ط

Gecesini alâmetsiz kıldı ve aydınlığını çıkardı.

(İsra 17/12)

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِنَبْتِغُوا فَضْلًا
مَنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا

Geceyi ve gündüzü iki âyet yaptık, sonra gecenin âyetini/işaretini kaldırdık ve gündüzün âyetini/işaretini de
“aydınlatici” kıldık. Bu, hem Rabbinizin lütfundan payınızı aramanız, hem de yılların sayısını ve hesabını
bilmeniz içindir. Biz her şeyi ayrıntılı olarak açıkladık.

(Naziat 79/30)

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحِيهَا^س

Yeri, bundan sonra döşedi.

(Zariyat 51/48)

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ

Yeryüzünü dayayıp döşedik. Onu ne güzel beşik yaptık.

(Fussilet 41/10)

وَجَعَلْ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكْ فِيهَا وَقَدَّرْ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً
لِلسَّائِلِينَ

İçine, üstten itibaren sabit dağlar yerleştirip yeri bereketlendiren ve içinde her türden gıdanın ölçüsünü dört günde oluşturup, araştıranlar için dengeli bir şekilde yayan O'dur.

(Naziat 79/31)

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعِيهَا

Suyunu, otlağını çıkardı.

(Abese 80/31)

وَفَاكِهَةً وَأَبًّا

meyveleri ve otları.

(Abese 80/32)

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

Hem sizin hem de hayvanlarınızın yararlanması için.

(Ta Ha 20/53)

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَّكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
أَنْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى

Yeryüzünü sizin için bir beşik yapan ve sizin için orada yollar açan O'dur. Gökten su indirdi de onunla erkekli, dişili çiftlerden çeşit çeşit bitkiler bitirdi.

(Ta Ha 20/54)

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى

Onlardan yiyin ve hayvanlarınızı otlatın. Engelleyen akla sahip olanlar için bunda mutlaka âyetler vardır."

(Naziat 79/32)

وَالْجِبَالَ أَرْسَلْنَا

Dağları sabitledi.

(Hicr 15/19)

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ

Yeri uzattık, içine oturaklı dağları yerleştirdik. Orada her bitkiyi dengeli olarak bitirdik.

(Enbiya 21/31)

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

Onları sarsmasın diye yerin içinde sabit dağlar oluşturduk. Hedefledikleri yere ulaşsınlar diye de derin vadiler, yollar oluşturduk.

(Kaf 50/7)

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

Yeryüzünü uzattık, içine oturaklı dağları yerleştirdik. Orayı güzelleştiren her çift bitkiden bitirdik.

(Kaf 50/8)

تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

O'na yönelen her kul için gerçeği göstereceğin ve hatırlatacağın diye.

(Naziat 79/33)

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

Hem sizin, hem de hayvanlarınızın yararlanması için.

(Abese 80/24)

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ

İnsan, yiyeceğine bir baksın!

(Abese 80/25)

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

Şüphesiz suyu bolca biz yağdırdık.

(Abese 80/26)

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا

Sonra toprağı bir bir yarıdık.

(Abese 80/27)

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا

Ardından orada tohumlar bitirdik.

(Abese 80/28)

وَعِنَبًا وَقَضْبًا

Üzümtü, yoncayı,

(Abese 80/29)

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

zeytini, hurmayı,

(Abese 80/30)

وَحَدَائِقَ غُلْبًا

gür bitkili bahçeleri,

(Abese 80/31)

وَفَاكِهَةً وَأَبًّا

meyveleri ve otları.

(Abese 80/32)

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

Hem sizin hem de hayvanlarınızın yararlanması için.

(Naziat 79/34)

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى

O en büyük toplantı başladığında;

(Naziat 79/35)

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى

o gün, insan çalışmasını hatırlar.

(Fecr 89/21)

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

Hayır! Yeryüzü sarsıla sarsıla dümdüz edildiği zaman,

(Fecr 89/22)

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

melekler sıra sıra Rabbine geldiği zaman,

(Fecr 89/23)

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى

o gün cehennem getirilir, insan hatırlar ama o gün hatırlamanın ne faydası var!

(Fecr 89/24)

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

Der ki: “Ah! Keşke, bu hayatım için önceden bir şeyler yapsaydım!”

(Naziat 79/36)

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى

Görecek kimse için alevli ateş ortaya çıkarılır.

(Mülk 67/8)

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

Sanki öfkesinden çatlayacak gibidir. Her bir bölük oraya atılırken kapı görevlileri onlara: “Size bir uyarıcı gelmedi mi?” diye sorarlar.

(Mülk 67/9)

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

Derler ki: “Evet! Bize uyarıcı geldi ama biz yalanladık; Allah hiçbir şey indirmemiştir, siz sadece büyük bir yanlışın içindesiniz” dedik.

(Mülk 67/10)

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

“Keşke söz dinleseydik ya da aklımızı kullansaydık, şimdi bu alevli ateşin ahali içinde olmazdık” derler.

(Mülk 67/11)

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

Böylece günahlarını itiraf ederler. Alevli ateş ahali için bundan sonrası tam bir perişanlıktır.

(Naziat 79/37)

فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ

Kim azgınlık eder de,

(Naziat 79/38)

وَأَثَرِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

dünya hayatını tercih ederse,

(Naziat 79/39)

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى

artık kalacağı yer, kesinlikle alevli ateştir.

(Yunus 10/7)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ

Bizimle karşılaşmayı kesinlikle beklemeyen ve dünya hayatından hoşlanan, onunla tatmin olanlar, bir de âyetlerimize aldırmayanlar var ya...

(Yunus 10/8)

أُولَئِكَ مَاؤِيهِمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

İşte onların varıp kalacakları yer, cehennemdir. Bu, kazandıklarının karşılığıdır.

(Hud 11/15)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

Dünya hayatını ve süsünü isteyenlere yaptıkları işlerin karşılığını burada tamı tamına veririz. Burada onlardan bir kesinti yapılmaz.

(Hud 11/16)

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Onlar, ahirette ateşten başka alacağı kalmamış kimselerdir. Dünyada işledikleri boşa çıkmış ve bütün yaptıkları iptal olmuştur.

(İsra 17/18)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا

Kim hemen eline geçecek olanı isterse, ona bu dünyada istediğimiz kadarını verir, sonra alçalmış ve terk edilmiş olarak kalacağı cehenneme atarız.

(Âlâ 87/16)

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

Aksine, siz dünya hayatını tercih ediyorsunuz.

(Âlâ 87/17)

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

Ahiret hayatı daha hayırlı ve kalıcıdır.

(Naziât 79/40)

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

Kim de Rabbinin makamından korkar da arzularını dizginlerse,

(Mülk 67/12)

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

Rablerine derinden saygı duyanlara gelince, onlar için bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

(Rahman 55/46)

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ

Rabbinin makamından korkanlar için iki cennet vardır.

(Naziât 79/41)

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

onun kalacağı yer elbette cennettir.

(Naziât 79/42)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِلُهَا

Sana o saati soruyorlar. Gelip çatması ne zaman?

(Naziât 79/43)

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا

Sen nerde, onu söylemek nerde!

(Naziât 79/44)

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهِيهَا

Onun son durağı Rabbedir.

(Araf 7/187)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ
تَقُلْتُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَعَثَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Sana o saatin ne zaman gelip çatacağını soruyorlar? De ki: “Onun bilgisi sadece Rabbimin katındadır. Vakti gelince onu açıklayacak olan O’dur. Ağırlığı göklerin ve yerin üstüne çökmüştür. Size gelişi aniden olacaktır.” Sanki haberin varmış gibi, tutup sana soruyorlar. De ki: “Onun bilgisi sadece Allah katındadır. Ama insanların çoğu bilmez.”

(Ta Ha 20/15)

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

Herkesin çalışmasının karşılığını alması için, neredeyse kendimden bile gizlediğim o saat mutlaka gelecektir.

(Naziat 79/45)

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ يَّخْشِيهَا

Sen sadece, Rabbine derin saygı duyanı uyaran birisin.

(Fatır 35/18)

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ
ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا
يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

Kimse başkasının yükünü yüklenip taşımayacaktır. Yüku ağır olan, taşımak için yardıma çağırırsa, en yakını bile onun bir parçasını taşımaz. Sen sadece, içten içe Rabbine derin saygı duyanları, namazını düzgün ve sürekli kılanları uyarabilirsin. Kim kendini arındırıp geliştirirse, bunu sadece kendisi için yapmış olur; dönüş Allah’adır.

(Yasin 36/11)

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

Sen sadece, içten içe Rahman’a derin saygı duyarak bu zikre uyanı uyarabilirsin. Onu, bağışlanma ve büyük bir ödül ile müjdele!

(Naziat 79/46)

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحِيَّةً

Onu gördükleri gün, bir akşam ya da bir gündüz vakti kadar kalmış gibi olurlar.

(Yunus 10/45)

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

Onları bir araya toplayacağı gün, sanki dünyada sadece gündüz vakti tanışmayla geçen kısa bir süre kadar kalmış gibi olurlar. Allah ile karşılaşmayı yalanlayanlar kesinlikle kaybetmişlerdir. Onlar doğru yolda değillerdir.

(Ta Ha 20/103)

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا

Aralarında fısıldaşacaklar: “Dünyada sadece on gün kaldınız.”

(Ta Ha 20/104)

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا

Biz onların ne konuşacaklarını iyi biliriz. Örnek aldıkları kişi de: “Ancak bir gün kaldınız” diyecektir.

(Müminun 23/112)

قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

Allah: “Sene sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız?” dedi.

(Müminun 23/113)

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ

Onlar: “Ya bir gün ya da günün bir kısmı kadar kaldık; onu hesaplayanlara sorabilirsin” dediler.

(Müminun 23/114)

قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Allah dedi ki: “Pek az kaldınız, keşke gerçekten bilseydiniz!”

(Rum 30/55)

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ

Kıyamet saati geldiği gün, suçlular bir saatten başka kalmadıklarına yemin ederler. Onlar işte böyle yalana sürüklendiler.

(Rum 30/56)

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ
الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Kendilerine ilim ve îmân verilenler derler ki: “Allah’ın kitabına göre siz, diriliş gününe kadar kaldınız. İşte bu, dirilme günüdür ama siz bilmezsiniz.”